

- 313: „съ различни софизми“ Б. С. V, 7 II.
- 314: „пріѣзда по 15 феврѣя“. Архивъ Селимински, папка 110. — „многоуважаванъ Царь“. Б. С. XIII, 26 нт.
- 315: „на дрехитѣ имъ“. — В. Беронъ, ц. ст. 226. — „природни бѣлгари“. М. Димитровъ, Бѣлгария 1000 години 748. — Въ мемоара си „Кратко изложение...“ Б. С. V, 7 нт., 26 нт.
- 317: подъ команда на генераль Лидерсъ. Б. С. XIII, 25. — обзено-
мало тогава емигрантитѣ. — В. Беронъ, ц. с. 227.
- 318: „доброволци въ Влашко“. Архивъ Селимински, папка 116а.
— „отъ задъ Дунава“. Архивъ Селимински, папка 112. — „дѣ-
ствията въ нея“. Архивъ Селимински, папка 112.
- 319: полезни на отечеството си. Архивъ Селимински, папка
109 — всѣко сѫдѣйствие. Архивъ Селимински, папка 111. — мирътъ
е сключенъ. Тоя и следнитѣ документи, на стр. 320—322, въ Архивъ Се-
лимински, папка 110. Срв. добавкитѣ тукъ 553 нт.
- 322: 50 рубли сребрени (като заплата). Архивъ Селимински,
папка 112.
- 324: „или да се оплаче“. Jacques Bainville, *Lectures* (1937), 68, 94.
- 325: „къ мосту“. Л. Толстой, писмо отъ 4 юлий 1854 г. до Т. Ерм-
гольская. — не словомъ, а дѣломъ. Срв. Б. С. XIII, 28, и Д. Уста-Генчовъ,
СбНУ. XIV (1897), крит. отд. 42.
- 326: „родни богати пепелища“. СбНУ. XIV, крит. отд. 46. Срв. по
въпроса Н. Хр. Палаузовъ и Ив. Ст. Ивановъ, Пер. спис. I (1895), 309 нт.
- 328: разположенъ да отговори. Б. С. V, 36.
- 329: „бележи той съ горчевина. Б. С. V, 40—44; срв. XI, 25 нт.
- 330: подобенъ случай. Б. С. V, 45 нт.
- 331: „цѣлъ единъ народъ“. Б. С. V, 47—49.
- 332: „сѫщъ славянски коренъ“ Б. С. V, 49—50. — „Какъ трѣбва
да схвашаме нашето възраждане?“ Б. С. XIII, 3—6.
- 333: народностно разлагане. Срв. моя Раковски 181 нт.

ГЛАВА XII

- 335: на първо време пуесъхали. Б. С. XIV, 90. — руската кауза
Б. С. XIII, 25—26. — политич. си опитностъ. 6—С. XIV, 58, 39.
- 336: не намиралъ основание. Б. С. XIV, 38—39, 66. — казалъ Архи-
медь. Б. С. XIV, 64—65.
- 337: назначението си. Б. С. XIV, 60—66 ; XIII, 59—63. — „неустра-
шима смѣлостъ“. Срв. стр. 12—14.
- 340: мисли той съ меланхолия. Б. С. III, 63.
- 341: и главно на Русия. Б. С. III, 64. — пълномощница предъ властъта:
Срв. моя Иларионъ 152 нт. и П. Никонъ, Възражд. на бѣлг.
народъ 78 нт.
- 342: обучавана на бѣлг. езикъ. Срв. Д. Мишевъ, Бѣлгария въ
миналото 405; и моя Иларионъ 155.
- 344: „това позорно положение“. Б. С. III, 48. — „доста за него“. Изъ архивата на Н. Геровъ I (1911), 229, 232, 234.